

дѣлъ, че господевитѣ хрѣтки лениво изтѣгатѣ крака — сѣтилѣ се, че тѣ сж ги изяли. Затова литналѣ изъ рая, уловилѣ нѣколко животни, заклалѣ ги, взелѣ имѣ езицитѣ и ги отнесълѣ на ония човѣци, които били безъ езици.

Добре но, нали езицитѣ не били човѣшки, хората не могли да говорятѣ съ тѣхъ и останали нѣми.

А когато другитѣ хора се прѣснали по четиритѣ страни на свѣта, прѣснали се заедно съ тѣхъ и нѣмитѣ.

Отъ тогава навсѣкжде по свѣта се срещатѣ нѣми хора.

Е. Кювлиевъ.

Детски празникъ.

При знаменития френцуски писателъ Викторъ Хюго, всѣка нова година се събирало на обѣдъ, цѣлото негово многочленно семейство — деца, внучки и правнучки. На този семеенъ празникъ, Хюго обикновенно поканвалъ бедни дечица отъ квартала, въ който живѣлѣ. Задъ огромна татрапеза председателствувалъ самъ добродушниятъ старецъ и гледалъ, щото всички негови гости да бждатъ добре нахранени. Следъ обѣда, Викторъ Хюго, възрастнитѣ и децата раздавали играчки и книги на беднитѣ дечица. Можете да си представите, какъ сж се радвали беднитѣ деца, когато сж носѣли у дома си подаръци, каквито никога презъ живота си не сж получавали!

Веднѣжъ, на единъ такъвъ празникъ, присѣтствувалъ случайно богатиятъ парижанинъ Вансенъ. Той билъ тѣй затрогнатъ отъ радостта и щастieto на беднитѣ деца, че решилъ да увеличи числото на тия щастливци. Отъ тогава започналъ всѣка нова година да раздава играчки на децата отъ всичкитѣ бедни квартали на Парижъ. И това той правилъ въ продължение на цѣлия си животъ.

Преди смъртта си, Вансенъ завещалъ за тая целъ на Парижката община голѣма сума пари, отъ лихвитѣ на която градскиятъ съветъ купува маса играчки и ги раздава на нова година на беднитѣ деца въ Парижъ.

Превелъ: Чикъ-Чирикъ.